

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8,— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0,35

ADVERTENTIES: PER VAK f 8,— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: MARKT 37a

UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
22STE JAARGANG 5 APRIL 1950 BLZ. No. 20

HOOFDREDACTEUR: N. GROENHART. GRIFFIER: R. L. BOSCH.

REDACTEUREN: H. G. SENF — G. H. HOFSTEDE — D. VAN WOERKOM

In dit blad staat een lange schone, redevoering. Zij werd uitgesproken op een vroeg uur. Wij vinden van dat uur „dat het in het belang van alle principes is die momenteel aangevallen en verdedigd worden, wanneer men zich dan te bedde heeft begeven.”

Gelukkig hebben veel oudere jaars dit ook zo gevoeld. Voor hen heeft de Redactie zich gehaast die Rede te bemachtigen. Bij dezen in de brievenbus. Aangeboden door de Spiegel: het enige blad met een intern Corpsleven.

* * *

Toen de tijd even stilstond in de duistere, donkere zalen, twaalf volle slagen lang, moesten we denken aan die éne keer, dat we Vader Tijd zelf ontmoet hebben. De naam van het dorp weten we niet meer. Het lag diep verscholen achter de bergen, in een land dat thans rijk is aan processen.

Heel oud en gerimpeld was de pastoor, nog veel ouder dan de hond die ons besnuffelde toen we de blauwe stenen gang doorliepen en ook ouder dan de huishoudster die de krakende deur voor ons opende. Hij lag in het halfduister op een rustbank. Aan het hoofdeinde wandelstokken. Verder een groot kruis aan de wand, heel lelijke plaatjes en ergens anders een witgehaakte spreij. Rondom die kamer een wereld die in het lange leven van de pastoor al zoveel vlaggen, uniformen en heersers gekend had, dat de kerk er vervallen en verveloos van was geworden.

Op ons verzoek stond hij op, en we hielpen hem naar de grote tafel, bedekt met in perkament gehouden registers. In deze kleine, wit gekalkte kamer was alles opgeschreven, door een stokoude man die alle regeringen overleefde om balans te kunnen maken. Hij was niet erg vriendelijk tegen ons, vreemdeling in de zoveelste uniform die zijn plekje grond passeerde. Hij had een zwarte oogklep opgezet om het lamplicht te kunnen verdragen, en toen hij zijn vermoeide ogen op ons richtte, wisten we niet meer precies wat we vragen wilden.....

We dachten, toen we weer in de warme stoffige dorpsstraat liepen, dat we nu een stukje eeuwigheid hadden gezien. Nog steeds reden we in gedachten over hobbelige keien, zagen vrouwen met bonte hoofddoeken en gelaarsde boeren, toen de President al met zijn rede begonnen was.

Wij hebben lang over onze toekomst nagedacht in de „mooie” kamer, die wij voor de Diësviering betrokken hadden.

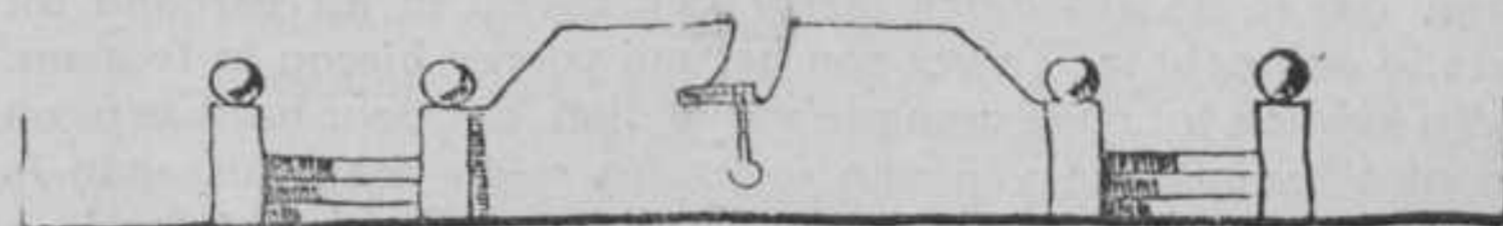
Er is, geloven wij, een hele schone voor „de Spiegel” weggelegd. Wij mogen u wel verklappen dat wij daar niet altijd zo zeker van waren.

In onze redactionele onbesuisdheid hebben we vaak gedacht dat wij er slechts zouden zijn om de binnengekomen copie te sorteren, te keuren, te laten zetten, drukken en rondsturen. Telkens weer, wanneer we al de ons toegemeten papierlengtes hadden volgeschreven, zijn we beschaamd huiswaarts gegaan en hebben onszelf gestraft met Anijsthee en het lezen van populair-wetenschappelijke geschriften.

Dat is nu allemaal voorbij, sinds die Rede. Gij waart te bedde, en daar zijn we blij om, want er moeten tenslotte ook mensen zijn die aan ons aller toekomst denken, wanneer wij daar maar zitten te pralen en te pronken.

Heeft-me daar die President van ons gezegd, dat het nu wel zou gaan met de Spiegel, want het was een komen en gaan van ijverige Redacties. We zijn op weg naar huis van louter vreugde in een plas gaan lopen. Helemaal niets heeft-ie gezegd over dat „alsmaar-de-hele-krant-volschrijven” van ons. Geen woord over die honderden Corpsleden die in de Spiegel alle gezichten behalve het eigen trachten te ontdekken. Daarom is de Redactie nog een hele week in de feestkamer blijven zitten. Zij heeft besloten om in het vervolg onder eigen, werkelijke namen de hele zaak vol te schrijven. Van Zot, tot Heinekens Bier.

Als paascadeau het eerste nummer van de nieuwe Spiegel: „het enige dagboek met echte advertenties en een oplaag van 1500 exemplaren”.

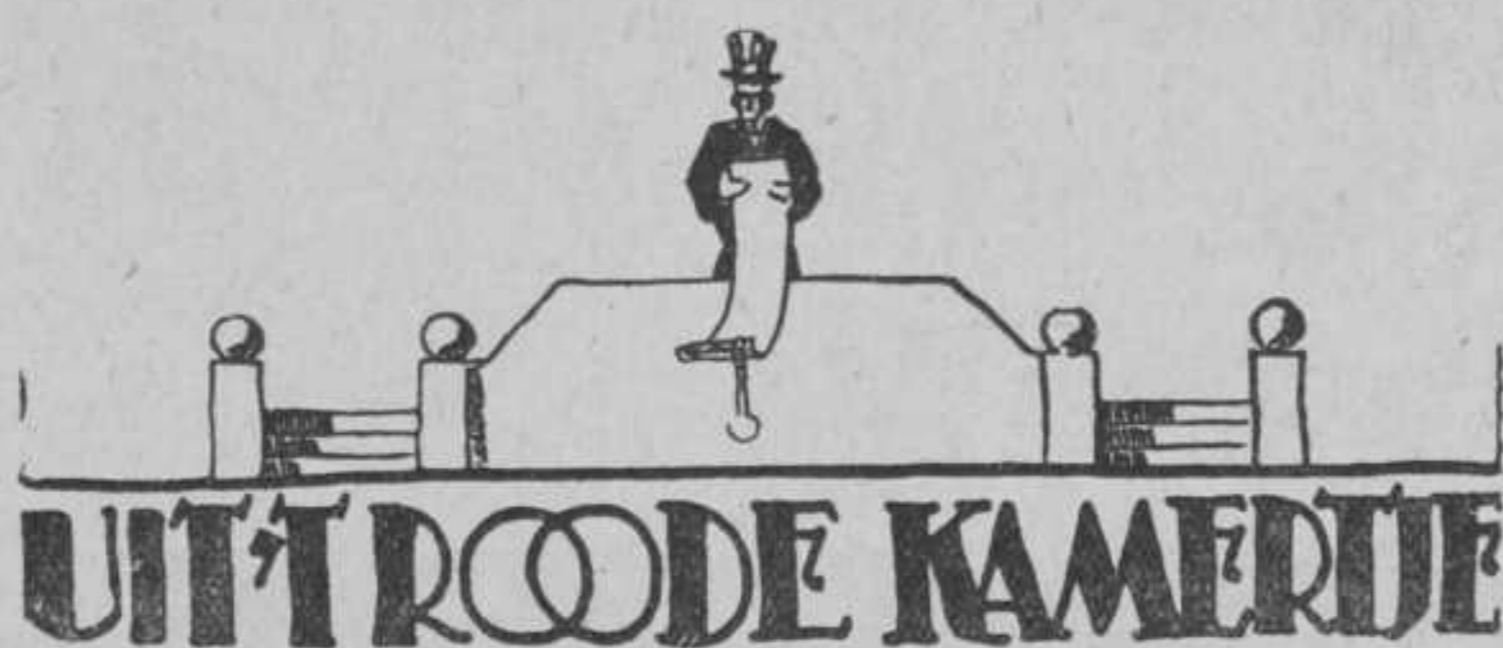

UIT'T ROODE KAMERDE

Opdat eventueel stappen zouden kunnen worden genomen ten gunste van hen, die door de jongste devaluatiemaatregel in Indonesië ernstig zijn gedupeerd, verzoekt de Senaat al diegenen hiervan ten spoedigste opgave te doen. Zo mogelijk met omschrijving van de mate, waarin zij door deze omstandigheden zullen worden getroffen.

Namens de Senaat,

J. D. BIERENS DE HAAN, Secretaris.

REDE, UITGESPROKEN DOOR DE PRESIDENT-
SENAAT BIJ DE HERDENKING VAN DE
102e DIES NATALIS VAN HET
DELFTS STUDENTEN CORPS.

*Mijne Heren Senatoren,
Mijne Heren Ereleden van den Senaat,
Mijne Heren Bestuurderen van de Societeit „Phoenix”,
Mijne Heren leden van het „Delftsch Studenten Corps”,
Mijne Heren,*

Zojuist hebben wij gehoord, hoe het nieuwe levensjaar van het Delftsch Studenten Corps zijn intrede deed en het vorige onherroepelijk werd afgesloten. Alvorens wij ons echter opmaken in de komende dag dit gebeuren op feestelijke wijze te herdenken, wil ik enkele gedachten wijden aan factoren, die in deze tijd voor het Corpsleven van belang zijn.

Steeds is bij gebeurtenissen als deze, kenmerken van de onaanastbare zekerheid waarmede de tijd voortschrijdt, goed om een ogenblik van stilstand te nemen, vooruit te zien in de toekomst en terug te blikken in het verleden, om op deze wijze des te meer de toestand van het heden te kunnen waarderen.

Moge ik dan allereerst Uw gedachten leiden in de richting van hetgeen voorbij is. Vooral het afgelopen jaar, maar ook verder, zodat wij kunnen terugzien in het meer dan één honderd jaren lange bestaan van het Delftsch Studenten Corps. Vele generaties voor ons hebben hiervan deel uitgemaakt, zij allen kenden het moment, waarop zij, evenals wij thans, bij het begin van een Dies Natalis bijeen zaten en zich verbonden wisten door de hechte band van het Corps.

In het begin van het Corpsleven was deze traditie echter nog niet gevestigd. De eerste tien jaren ging men aan de Dies Natalis zelfs zonder meer voorbij. In die tijd herdacht men de oprichtingsdatum van de Koninklijke Akademie, de voorloper van de Technische Hogeschool.

Slechts om aan te geven hoe men zich in die tijd verbonden gevoelde, is het, dat ik deze bijzonderheid aanhaal. Dat daarna in 1859 van deze datum werd afgestapt, was een kenmerk van de groeiende zelfstandigheid van het Corps, waardoor het in latere tijden volledig naast en verder verwijderd van de verschillende instellingen van Middelbaar of Hoger Onderwijs stond, die elkaar in Delft hebben opgevolgd. In verschillende opzichten kan de ontwikkeling van deze reeds zo lang achter ons liggende gebeurtenissen leerzaam zijn. Staat U mij daarom toe, dat ik, hierop doorgaande, een parallel met het heden trek. Wederom wordt de laatste jaren de oprichtingsdatum van een telg uit het geslacht van technische onderwijsinstellingen ook van studentenzijde op meer bijzondere wijze herdacht. De instelling van de Hogeschool dagen kwam voort uit het in de oorlog ontstane streven de tegenstellingen tussen de verschillende, binnen het verband der T.H. optredende groeperingen te verminderen. Wederom een uiting van groter verbondenheid, die men met de Hogeschool voelde. Van een poging om van deze Hogeschool meer te maken dan een gelegenheid om slechts technische kennis op te doen, haar te verheffen tot het centrum van een organisch opgebouwde, waarlijk universitaire omgeving.

Was reeds aan het begin volgens velen dit ideaal te hoog gegrepen en practisch onuitvoerbaar, verheugd kunnen wij zijn, dat in de afgelopen jaren toch zoveel in dit verband tot stand gebracht is. Te ver zou het mij voeren hierop in te gaan. Wij kunnen tot onze vreugde vaststellen, dat door het Corps en door verschillende van zijn leden, in ruime mate hieraan is bijgedragen. In de Delftsche Studenten Raad ontstond in samenwerking met de andere studentengroepering, een samenwerking, die tot vele resultaten reeds heeft geleid en juist daardoor werd een steviger basis voor de toekomst verkregen. Van hieruit werd dan ook van onze zijde getracht de banden tussen Hogeschool en studenten nauwer aan te halen en werd medegewerkt aan een verwezenlijking van de hierboven genoemde doelstellingen.

Onze teleurstelling zou dan ook groot zijn, indien zou blijken, dat een zich thans aftekenende stroming in de toekomst tot een miskennis van dit in de laatste jaren heersende streven leidt. Waar een samengaan van Hogeschool en studenten geboden is om de vele van buiten komende moeilijkheden het

hoofd te bieden, en de mogelijkheden voor deze samenwerking aanwezig zijn, zou een weder oplaaierend antagonisme, zoals dat vroeger zo dikwijls in de geschiedenis van de T.H. heeft bestaan, alle hoop op een toekomstige verwezenlijking van de gestelde idealen de bodem inslaan.

Terdege dienen wij te beseffen, dat we al het mogelijke moeten aanwenden om het terugkeren van deze tegenstellingen te voorkomen. Echter dient daarbij wel te worden overwogen, tot welke grens de in deze jaren gegroeide toestand dient te worden bewaard ten koste van onze eigen inzichten en verlangens.

Vooraf in een tijd, waarin de zienswijzen ten opzichte van de nog niet zo lang geleden algemeen erkende waarde van het universitaire onderwijs een crisis doormaken, mag juist van een Hogeschoolgemeenschap worden verwacht, dat zij een waardig en principieel geluid laat horen, zonder zich hierin enige beperking te laten opleggen. Laten wij van onze zijde dan tenminste tonen, dat wij de noodzaak voelen deze te verdedigen.

Wanneer ik uitvoeriger, dan gebruikelijk is, op de toestanden buiten de directe kring van het Corps ben ingegaan, is dit, omdat zij ook op het Corpsleven een grote invloed hebben of, misschien in nog grotere mate zullen hebben. Bovendien dienen wij te beseffen, welke waarde er zou kunnen worden gehecht aan ons beroep ons de ruimte te laten, waarbinnen wij onze activiteiten ontplooiën en verantwoording willen dragen, wanneer niet deze ruimte op de meest intensieve wijze wordt uitgebuit. Niet uitgebuit op een wijze, dat hiervan de grootste materiele voordelen worden behaald. Veeleer, dat wij ons bewust dienen te zijn, welke vrijheden wij bezitten en welke mogelijkheden ons geboden zijn, zodat ieder daarvan op zijn eigen wijze gebruik maakt.

Juist daarom richt ik mij thans met des te meer vreugde op het interne Corpsleven. Want waar treft men deze mogelijkheden in ruimer schakering dan binnen het Corps? In disputen en onderverenigingen, geestelijk, zowel als lichamelijk, alle facetten worden hier gevonden. Nimmer zal het Corps trachten uiterlijk volmaakt te schijnen, steeds is het mogelijk critiek uit te brengen, maar juist de veranderingen, waaraan het zodoende onderhevig is, de wisseling van aspecten, die telkens weer geboden wordt, de mogelijkheid om altijd goede en kwade kanten aan te wijzen, zijn kenmerken van zijn frisse levendigheid. Eerst dan zou ongerustheid moeten ontstaan, wanneer het Corps volmaakt zou zijn en ieder dat zou erkennen. Want dit zou niets anders kunnen geven dan een verstarring in de toekomst, een aangename zelfgenoegzaamheid, het einde aller vreugden.

Thans wil ik U een overzicht geven van de activiteiten der Corpscommissiën en Onderverenigingen in het afgelopen jaar. De Stem- en Schouwburg Commissie wist steeds, wanneer men een beroep op haar deed, een uiterste nauwgezetheid te bewaren. Ook wat het tweede gedeelte van haar naam betreft hield zij zich aan de gebruiken van de vorige jaren.

De Feestcommissie van het XXe Lustrum kijkt nog steeds met voldoening terug op haar activiteiten in afwachting van het oordeel der Commissie, tot hare verificatie ingesteld.

De Commissie tot Redactie van den Almanak wist op waardige wijze haar product weer te midden der leden te werpen. In vergelijking met de spontane bijdrage, die zij ontving, is ook de inhoud van het Boek zeer goed te noemen. De grote vrees der Commissie worden langzamerhand de inzendingen der adverteerders. Een oplossing van dit probleem dient echter te zijner tijd wel ernstig in overweging te worden genomen. De Commissie tot Redactie van de Spiegel weet de laatste maanden met weinig personen tot zeer lezenswaardige uitingen te komen. Een woord van waardering voor deze verrichtingen is zeker op zijn plaats. Zij houden een belofte in, dat veel critiek, in de afgelopen tijden geuit, tot het verleden zal gaan behoren.

Aan de Societeit Phoenix, hoewel genoemd tezamen met de onderverenigingen, komt steeds een bijzondere plaats in deze lange opsomming toe. Dit is immers het centrum van alles, wat zich binnen het Corps afspeelt, steeds meer trekt het Corpsleven zich binnen deze muren terug. De verschillende malen ingestelde pogingen het Societeitsbezoek te vervroegen hebben geen succes mogen boeken. Opmerkelijk is het, dat bij bijzondere gebeurtenissen, vooral de jongere jaren in zo kleine getale aanwezig zijn. Nog steeds zoekt men naar evenwicht tussen de meer tijd opeisende studie en het regelmatige bezoek aan de societeit. Moge dit niet te zeer ten nadele van het laatste uitvallen. Men kere zich vooral niet af van het schijnbaar zinloos doorbrengen van al of niet verloren tijd. De waarde hiervan is niet aan te geven, doch vooral ook dient er niet te veel naar te worden gezocht.

De schermers van de D.S.S.G.A.V. „Odin” hebben gemaend deze dagen te moeten doorbrengen op de interacademiale in Leiden. Hoezeer ik ook de hoop uitspreek, dat zij met successen beladen binnen Delft zullen teurgkeren, toch mag worden

gewenst, dat zij er ook in zullen slagen hun plaats in deze Societeit te heroveren.

De uitvoering van het D.S.M.G. „Apollo” ligt een ieder nog vers in het geheugen. Nog steeds wordt van gezaghebbende zijde het muzikale peil van het orkest ten zeerste geroemd. Ook het Herenconcert en het Armenconcert getuigden van de aan deze vereniging zo eigen stijl en vlotheid. Helaas heeft een bestuurswisseling van dit laatste geen blijk kunnen geven.

Het D.S.D.G. „Vrije Studie” bood zijn leden in het afgelopen jaar een uitgebreide keuze van voordrachten. Ondanks of misschien juist door zijn bezorgdheid ten aanzien van de tegenwoordige omstandigheden, heeft het Bestuur gemeend een aanvulling op het jongste examenprogramma te moeten geven. De latere lezingen hadden ook een grote actuele waarde. Evenals de D.S. Debating Club kan het Gezelschap meer optimistisch gesteld zijn over de belangstelling van zijn leden. Deze laatste wist ook de gedachtenwisselingen in grotere mate te stimuleren, hoewel de resultaten nog kennelijk niet ieders tevredenheid hebben. Een uitgebreide juridische voorlichting werd tot stand gebracht door het stellen van de schuldvraag bij het verzakken van gebouwen.

De D.S.R.V. „Laga” bereidt zich voor op het komende seizoen. Helaas kunnen van het afgelopen jaar geen grootse verrichtingen worden gemeld. Laten wij hopen, dat binnenkort weer een opgewektere geest onder de roeiers zal gaan heersen, die het Laga mogelijk zal maken zijn vroegere plaats op de wedstrijdbanen te hernemen.

De Studenten Caroussel Vereniging te Delft, die nog steeds op zoek is naar een eigen manege, wist toch een uitvoering te organiseren, waar een indruk werd gegeven van de rijvaardigheid harer leden. Naast de gebruikelijke buitenritten kan de in het najaar gehouden jachtrit worden genoemd.

Het D.S.T.G. beperkte zich niet tot zijn jaarlijkse voorstelling, doch trad bij verschillende gelegenheden naar buiten op, waarbij het nog steeds niet mogelijk bleek zich onaantastbaar te handhaven. De gebruikelijke eenacters beginnen hun glans te verliezen. Kan het gezelschap nog bogen op verschillende goede toneelfiguren, ook de jongeren dienen langzamerhand van deze kunst doordrongen te raken.

De D.S. IJclub wist tijdens de interacademiale weliswaar niet de overwinning te behalen, voor één dag was het gladde en rimpeloze bestaan toch ontdooid, hetgeen de sfeer bij deze gelegenheid gunstig beïnvloedde.

De D.S. Voetbal Ver. onderhoudt de betrekkingen met de politie, terwijl zij zich een interacademiaal succes juist zag ontglippen.

De D.S. Schaakclub Paris verbrak de gebruikelijke stilte, die voor haar spel wordt vereist, door bij haar lustrum over te schakelen naar een meer spectaculaire sport in de zalen der Societeit.

De interacademiale schietwedstrijden vormen de gebeurtenis, waarop de D.S.W. met trots terug ziet. Overigens is het Bestuur nog steeds ijverig speurende naar wapens, die de oude kunnen vervangen.

De D.S.A.F.V. maakt van de ontwikkeling der techniek gebruik door naar de film over te schakelen.

De D.S. Hockeyclub zag zich haar eervolle plaats in de eerste klasse ontgaan. Thans is ook gebleken, dat deze plaats te eervol is geweest. Het is te betreuren, dat niet meer energie is opgebracht, om de degradatie van het vorige jaar ongedaan te maken. Daarnaast heeft de vereniging met terreinmoeilikheden te kampen.

De D.S. Rugby-Club streeft nog steeds naar verbetering der buitenlandse betrekkingen.

De D.S.L.T.C. organiseerde verschillende tournooien, doch kon zich interacademiaal niet op de eerste plaats stellen.

De activiteiten van de D.S.M. gaan in stijgende lijn. Het afgelopen jaar werd een drietal ritten georganiseerd.

De D.S. Alpen-club trekt door heuvels en dalen. Helaas ver van hier, zodat de hoogte van het ogenblik moeilijk is vast te stellen.

Na dit relaas van gebeurtenissen en feiten, wil ik nog enkele algemene conclusies hieruit trekken. Verschillende malen is in het verleden opgemerkt, dat de verrichtingen, vooral in onderverenigingen gepaard dienen te gaan met een daarbij passende mate van gezelligheid en sfeer. Laat dit echter nimmer een reden zijn om in bepaalde gevallen de minder goede resultaten binnen eigen verenigingsgebied te verbloemen. Juist een goede sfeer zal ertoe bijdragen, dat naast een hechter band tussen de leden ook grotere resultaten worden bereikt op het terrein van de eigenlijke doelstellingen. Te weinig wordt hier dikwijls de aandacht aan geschonken onder de dekmantel van plezier. De naam van Laga wordt niet hersteld door een luidruchtige trainings-borrel en de hockeyelftallen promoveren niet uitsluitend door Zondagmiddagen aan de haard.

Het is langzamerhand gebruikelijk geworden, dat wordt gewezen op het grote aantal leden van het Corps en op het relatief kleine getal, dat in werkelijkheid zijn bestaan uitmaakt. Reeds lang wordt het feit, dat steeds enkele groepen van min of meer „obsuur” genoemden zich in deze zaal bevinden, zonder meer geconstateerd en legt men er zich bij neer. Aan de andere kant laten te velen zich gemakkelijk buiten het eigenlijke Corpsverband drukken en nemen zij er genoegen mee aan de periferie te blijven voortbestaan. Hoewel ook zij tot een groter volledigheid van het Corps-leven hadden kunnen bijdragen, verliezen zij de mogelijkheid daartoe door hun afzijdigheid en zijn niet meer in staat dit op te brengen. Steeds weer komt de uitvoering van bepaalde gebeurtenissen op een kleine groep van immer dezelfde personen neer. Niemand behoeft zijn mogelijkheden tot ontplooiing in het Corps te veroveren, het komt er slechts op aan te vermijden, dat zij verloren gaan.

Mijne Heren.

Niet steeds kunnen wij met voldoening terugzien op het afgelopen jaar. Verschillende onvolkomenheden zijn aan te wijzen en vragen om herstel. Dit moge ons echter niet tot somberheid stemmen. Veel belangrijker is, dat in dergelijke gevallen de noodzaak van grotere inspanning wordt ingezien. En ik geloof, dat ook in deze richting tendenzen merkbaar zijn. Juist terwijl de tegenwoordige studie veel meer tijd van U opeist, kunt U deze tijd van bijzondere waarde voor U laten zijn, door zeer bewust naast de ernst dezer zaken, de ontspanning te bedrijven en ook hierin somtijds de ernst niet te laten ontbreken.

Wanneer wij met dit voor ogen het jaar, dat zo juist is begonnen, zullen ingaan, dan voorzie ik een stijgende lijn voor ons Corpsleven. Dan kunnen wij een nieuwe, schitterende ster toevoegen aan het 102-jarige firmanent en dan ook kunnen wij met trots terugzien op hetgeen zovelen vóór ons reeds hebben beleefd en met vertrouwen tegemoetzien, datgene dat wij en zovelen na ons ook nog zullen beleven.

Mijne Heren, ik stel U voor met mij het glas te heffen om daarmee een dronk uit te brengen op een schone toekomst van het Delftsch Studenten Corps.

Het is een bekend feit dat tegenwoordig, wil men een theater bezoeken, men teneinde zich te verzekeren van een plaats, deze reeds lang tevoren dient te bespreken.

En ongetwijfeld willen wij aannemen dat het Bestuur van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap, trouw schouwburgbezoekster als zij is, deze ervaring vele malen opgedaan heeft en nietwaar, wie niet, die met pek omgaat.....

het haar een behoefte is onderstaande mededeling onder de ogen van haar leden te brengen:

„Het Bestuur van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap brengt ter kennis van de leden, dat het zich voorstelt TE HARER TIJD een verjonging van haar college te doen plaats grijpen.

Te dien einde stelt zij candidaat voor een Bestuursfunitie de Heer

O. N. A. VAN ROYEN.

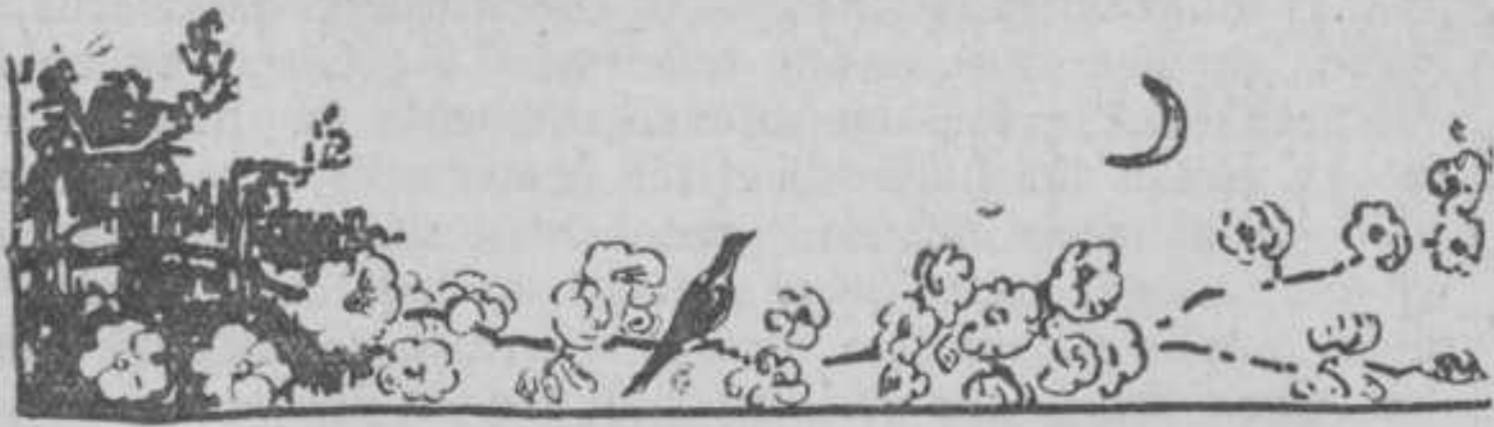
Namens het Bestuur,

(was getekend) M. C. MAAS,
„Secretaris”.

En daar het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps mogelijk enige leden van het D.S.T.G. bereikt, die weinig op de Societeit komen, leek het ons een goede gedachte haar intentie wijdere aandacht te bezorgen. De lezer, al of niet lid van het D.S.T.G. oordele zelf!

Bovenstaande spijt ons temeer voor den Heer O. H. A. van Royen, die wij zo gaarne gesauveerd zouden hebben. Doch U begrijpt, evenals in de zaak Beukenoot gaat het hier om het delict en niet om de persoon buiten wie alles omgaat.

L. B. V. W.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

DE PLEURITISKWAAL

weergegeven met statistisch materiaal
door
Adama van Schelmema.

Wanneer ten zesde maal Dippel is weergekeerd
dan zijn twaalf weken gepasseerd,
— 84 dagen welgeteld —
sinds door Ahasverus de diagnose werd gesteld,
die me allang de keel uithangt te hangen
en me naar opstaan doet verlangen.
Alvorens echter uit mijn bed te treden,
werp ik in het kort een blik in het verleden.

84 dagen steeds om 9 en om 18 uur,
dat wil zeggen tijd voor temp'ratuur;
hebt U wel bedacht, wat dat wil zeggen
165 maal vijf minuten de thermometer aan te leggen?
Het klopt niet op de keer, zoals U ziet,
drie maal werd het vergeten, maar dat hindert niet.

84 dagen in je bed verkeren,
sluit in 84 maal ontbijten, lunchen en dineren.
Voor ontbijt en lunch 1 ei voor elk,
samen 251 sneedjes, 84 kopjes thee en bekers melk.
Wanneer ik alle menu's ook op zou sommen,
zou aan dit gedicht geen einde kommen.
Genoeg zij, dat hier wordt vermeld,
dat ik het totaal op 251 maaltijden heb gesteld.

Nu kom ik aan het tussentijds chapter
yoghurt met room tot een bedrag van 62 liter.
Het aantal vruchten heb ik maar ruw geschat:
Ruim 400 en nog heel wat.
Zelf begin ik achteraf te schrikken
en vraag me af hoe ik dit alles door heb kunnen slikken.
Maar dan komt me voor de geest,
wat Ahasverus' advies voor me is geweest:
Een kop bouillon vooraf om de eetlust op te wekken,
niet van een koe of kalf, maar van een schimmel zonder
vlekken.

Edoch na zeven weken
had ik dit drinken wel bekeken.
Intussen zij hier opgemerkt,
dat ik dus 98 koppen heb verwerkt.

Eén van de twee dokters-adviezen kwam reeds ter sprake:
dat was dan ook alles wat men deed om mij weer klaar te
maken.

Het andere was een stukje papier,
en voor de rest geen zier.
Het papier bevatte een attest voor vitamine C,
levertraan en extra A en D.
Ruim 80 lepels traan vonden zo hun weg,
1260 druppels A en D, hoort U wel, dat ik zeg?
Overigens heeft de dokter niets gedaan
dan me verbieden op te staan;
34 keer had hij daarvoor nodig,
was dat niet wat overbodig?
34 keer trachtte hij te foppen
met me op mijn rug te kloppen.
Natuurlijk hoorde hij geen verschil,
maar „Toch maar 'n foto!” zei de Pil.
Ondertussen klopte hij me half gaar,
doch de Lobairlijn, die kreeg hij niet klaar.
Als maar dat luisteren met z'n stethoscoopje,
daarmee nam ik toen een loopje
en begon eensklaps te fluiten,
zodat zijn oren er van tuitten!
Overigens waren zijn argument soms wat zwak
door een overmaat aan Leidse kak!

Na alles wat ik aangaande het laden al vertelde
is het begrijpelijk, dat ik ook het lossen moet vermelden:
gedurende mijn beddend leven
werden mij ± 60 steken en 252 maal de fles gegeven.

Ik had het al even over thee,
rekende toen echter losse en vaste bezoekers niet mee.
Zo is men voor het totale overzicht
met ruim 636 koppen ingelicht.

Tot de vaste bezoekers categorie
horen zij, die ik praktisch dag'lijks zie.
Zo is daar b.v. zuster Nier:
op 65 dagen kwam zij hier.
Drie keer kwam de kapper om hier aan te wippen
en mijn haar te wassen en te knippen.
Behalve de reeds genoemde waren er 67 personen,
die hun belangstelling persoonlijk kwamen tonen.
Sommigen keerden voor goed de rug,
anderen kwamen nog eens terug.
Totaal kregen de 41 t' onderscheiden species
25 borrels uit 'n (andere!) fles,
ruim 90 koppen thee,
en namen daarvoor 30 materiële blijken mee.
Dan laat ik nog achterwege
de uitgebreide post, die ik heb gekregen.

Reeds bleek een en ander over wat ziekte in het huis-
houden doet,
behalve 26 lakens, 15 pyama's en 13 stellen ondergoed,
22 slopen, 24 handdoeken en 23 dekenovertrekken
met 24 washandjes klaar om te ontvleken.

Nu raak ik dan een puntje aan,
waaraan ik zo maar niet voorbij kan gaan,
zonder astronomische dingen te beweren,
zoals U uit het volgende zult leren:
Weet dat de trap 17 treden telt
en dat het aantal keren op 20 is gesteld
dat mijn verpleegster snelde op de trap,
en dat maakt dus: $84 \times 40 \times 17 = 57.120$ stap.

Nu na al dit cijfermateriaal,
volgt hier de moraal:
H.H. doktoren!
Spitst Uw oren!
en kom mij gauw vertellen,
wanneer U ophoudt mij te kwellen.
Zeg mij heel snel Uw besluit
en laat mij mijn bed nu uit!

BOEKBESPREKING

„Er moeten meer boekbesprekingen in de Spiegel komen”, zo verzuchtte enige tijd geleden een leesgrage abonné van dit blad. En dit kinderlijke vertrouwen in ons — in de rol van een I.D.I.L. gedrongen — is bij mij blijven hangen.

Nu gaat zoiets niet op bestelling want niet elk boek dat ik lees, laat zo'n indruk achter, dat ik daar een bespreking aan zou willen wijden.

Maar wellicht is het dan goed enkele losse gedachten over schrijvers en boeken aan het papier toe te vertrouwen.

Echter zullen zij die hier een diepgaande beschouwing, waarbij psychologisch, aesthetisch en vooral ook ethisch gewikt en gewogen wordt, bedrogen uitkomen. Dit pretendeert niet meer te zijn dan een neerschrijven van enkele zeer subjectieve ideeën en wie goed opmerkt zal misschien invloeden en meningen van anderen door mij verkondigd zien. Het zij zo; het ligt geenszins in mijn bedoeling maar het is moeilijk uit te maken wat overgenomen en wat oorspronkelijk is. De boekverloting speelde mij o.a. de briefwisseling Ter Braak—Du Perron in handen en is zo'n boekje eenmaal eigen bezit geworden dan is de eerste reactie dit ook onmiddellijk te gaan lezen.

Wie nog van geen hunner andere boeken kennis heeft genomen zal dan bij dit boekje bemerken dat er hier bijzonder intelligente mensen aan het woord zijn. Ik hoor hier sommigen het woord „highbrow” fluisteren; zij zijn echter in het ongelijk daar een intelligente LEZER bij het lezen van enkele bladzijden uit deze briefwisseling zal ontdekken dat elk spoor van snobisme (wat het woord „highbrow” wel voornamelijk inhoudt) de schrijvers volkomen vreemd is, zelfs al schrijven

zij over auteurs waar vrijwel niemand ooit van gehoord heeft. Een briefwisseling betekent voor velen iets anders, voor de één is het van historisch belang, voor de ander psychologisch interessant, maar voor de meesten is dit niet duidelijk aan te geven. Wie al wat van beiden gelezen heeft, bespeurt een corresponderen van critieken en brieven van Ter Braak maar voornamelijk zijn deze brieven te zien als een welkom supplement van hun kritisch proza. Ik ga aan de toon, de stijl en de vorm van deze briefwisseling voorbij; daar praat men niet over: men leest ze! Maar verblijf even bij dat kritisch proza. Gide beschrijft ergens het bezoek aan schilderijententoonstellingen door zijn moeder en hem; met de recensie uit de krant bij haar, paste zijn moeder er wel voor op anders te appreciëren en depreciëren dan de recensent. Ditzelfde gevaar is mogelijk bij het lezen van de critieken van Ter Braak en Du Perron; echter is het merkwaardig — en ik voel mij daar erg gelukkig bij — dat hierin zo vaak helder en scherp wordt uitgesproken wat ik dusver bij mijzelf niet onder-woorden-te-vatten gevoelsbezwaren had geklassificeerd. In deze briefwisseling schrijven zij zeker ook over hun voorkeur voor bepaalde auteurs en zo men deze nog niet kent dan wordt men er benieuwd naar. In het oog lopend is beider voorliefde voor Gide en wie — zoals ik — eerder Gide heeft leren kennen dan eerstgenoemden, bemerkt dat hij in goed gezelschap is, vertrouwt des te meer op deze vrienden (want dat zijn ze dan geworden). Retournons à Gide. Momenteel lees ik „Si le grain ne meurt”, een verzameling herinneringen die tezamen een eigen levensbeschrijving geven. Ja en dan nu kunnen schrijven waarom ik Gide graag lees en hem bewonder. Het is even moeilijk als iemand duidelijk maken dat bv. een suite van Bach mooi is. Het beste en eigenlijk het enigste wat men dan kan doen is de muziek laten horen. Want met adjectieven als „rythme” komt men er niet, ook de „Rambler” enz.

Het is echter minder gebruikelijk om proza te citeren en bovendien een „embarras de choix”. Daarom laat ik het achterwege wie echter Gide niet kent leze zijn „Ecole des femmes” en wie dat niet binnen twee dagen uitgelezen heeft behoeft niet met mij over Gide te praten. Hij blijve Cheney, Christie of de-duit-hale-wie lezen tot in lengte van dagen!

L. B.

VERSLAG

betreffende enkele gebeurtenissen op 24 Maart 1950.

Als het waar is, dat een verslag alleen dient om belangstellenden, die verhinderd waren het gebeurde zelf mee te maken, dan zijn de volgende regels overbodig. Want er waren 's ochtends velen, die de ter vloot schouw tijgenden van de kade een hartelijk afscheid toeriepen, en het daar waarachtig niet bij lieten. Met vele gasten aan boord slopen de platboomde schepen onder de met landrotten opgetaste Delftse bruggen door, het water niet met rust latend; hun vlaggeschip onder Hoofd Buiten Schout bij Nacht Des Mandees trouw volgend. Nimmer heeft het commando „Pompen” een zo negatieve uitwerking gehad. Niet dat er niet gepompt werd — neen, maar het streven was zeker niet de schepen van een ondergang te redden, en dat deze toch zijn blijven drijven lag ook niet aan de tweeduizend-liter-per-minuut-uitbrakende motorspuit, maar veeleer aan deszelves gashandle'tje, dat brak. Alles verliep ordelijk (hoe anders bij een vlootparade voor d'Ecliptuys?), echter slechts tot Schipluiden. In een, voor Schipluiden zo ongewone opgewondenheid (hoe rustiek is anders het vriendelijke plaatsje, en hoe charmant ten achter zijn haar bewoners) kende de veldwachter zijn plaats niet, en meende, onder een tweetal, elkaar bestrijdende beschuldigingen, enkele superieuren te moeten opsluiten. Hoe droevig voor de vloot!

Welk een zatte wanorde brak los, nu haar boeien verbroken waren en elders gebruikt!

Maar op een diergelijke thuiskomst zou Nelson trots geweest zijn en gezegd hebben: Ziet het resultaat!

Gewonden, ten teken dat er gestreden is; ziet de bezopenen en weet, dat zij overwonnen hebben!

J. CANNEGIETER.

Bij de inventarisatie van de Bibliotheek is gebleken, dat ongeveer 50 boeken verdwenen zijn. Het is zeer te hopen dat dit slechts veroorzaakt is door slordigheid, en niet door on- of moedwil; in dat geval zou het namelijk noodzakelijk zijn om het nieuwe uitleensysteem, dat zo in het bijzonder de eerlijkheid van de leden op de proef stelt af te schaffen.

Een ieder wordt dan ook met klem aangeraden, in zijn boekenkast naar boeken van de Bibliotheek te zoeken en deze bij de Bibliotheek bediende in te leveren.

Na de Paasvacantie zal eventueel tot huiszoeking overgegaan worden.

Om het zoeken te vergemakkelijken volg hieronder een lijst van de verdwenen boeken.

NEDERLANDSCH		
L. Baekelmans	Mariëken van Nijmegen	I-Bae-1
Bosboom	De graaf van Devonshire	I-Bosb-16
Eondier Bakker	Grenzen	I-Bou-5
M. ter Braak	De duivelskunstenaar	I-Fra-12
M. ter Braak	Man tegen man	I-Bra-4
F. F. Bunning	Distels en lauweren	I-Bru-1
W. Corsari	Het mysterie v. d. Mondscheinsonate	I-Cor-1
L. v. Deyssel	Over literatuur	I-Dey-2
L. H. Drabbe	De duistere nacht	I-Dra-1
M. Emants	Juliaan de afvallige	I-Ema-2
J. Everts	Eerste werk	II-Eve-1
H. v. Eyk	Gabriël	I-Eyk-3
B. v. Eyselstein	De duivel op aarde	I-Eys-2
J. Fabritius	Kasteel in Karinthië	I-Fab-9
J. Feith	Het verhaal van den dief	I-Fe-3
Gogh Karlbach	Voor twee levens	I-Gog-2
H. Hartog	Sjofelen	I-Har-1
J. de Hartog	Hollandsch glorie	I-Har-2
A. D. Keet	Gedigte	I-Kee-1
J. v. Maerlant	Spiegel historial	I-Mae-1
H. J. A. M. Schaepman	Chronica	I-Schae-3
A. Smeding	Naakte waarheid	I-Sme-6
A. F. Suiveest	Leutige spreekwoorden	I-Sui-1
Szekely Lulofs	Koelie	I-Sze-2
H. de Veer	Halfbloed	I-Vee-1
A. Vermeylen	De wandelende Jood	I-Verm-1
FRANSCH		
A. Alexis	Amours a Montparnasse	II-Ale-1
H. de Balzac	La cousine bette	II-Bal-34
F. Villon	Oeuvres completes	II-Vil-1
ENGELSCH		
J. Addison	Essays	III-Add-1
E. M. Dell	The bars of Iron	III-Del-2
K. W. Douglas	The affair at the Inn	III-Dou-1
J. Erskine	Solaman my son	III-Ers-3
I. Fray	The wheel of fortune	III-Fray-1
Hemingway	Men without women	III-Hem-1
F. Sayers	Gaudy night	III-Say-1
T. Smith	The (thorne Smith triplets	III-Smi-1

DUITSCH		
Chammissor	Deutsche chansons	IV-50
H. Ewers	Frauen und Liebe	IV-Cha-5
E. Georgy	Alraune	IV-Ewe-11
Karlchen	Lotte als Mutter	IV-Geo-12
	In Freiheit des Dresfiert	IV-Karl-2

IN DE MAAND MAART
ZIJN DE VOLGENDE BOEKEN AANGESCHAFT:

Bordewijk	Karakter
H. v. Eyk	Avontuur met Titia
M. Gijsen	De Man van Overmorgen
Heyermans	Duczika
S. Veldijk	De Overnachting
J. v. Schaik Willink	Un Don Comme l'Amour
Fougère	Silence du Matin
Sébille	A Fearful Joy
J. Cary	Cheaper by the Dozen
Gilbreth	All in a Line
S. Steinberg	Men, Woman and Dogs
Thurber	Kon T'ki
Heyerdahl	Eens moet men betalen
Hoel	Sinuhe de Egyptenaar
M. Waltari	
Picasso	

Rapport Reorganisatie Hoger Onderwijs

A. KESSLER.
(Bibliothecaris)

UIT 'T ROODE KAMERDE

Met vreugde en dankbare blijdschap verwittigt de Senaat, dat het college van Erededen van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, met een vijftal vermeerderd is.

De Heren:

O. J. van der Vorm,
J. J. van Monsjou,
A. D. Kroese,
E. Waller en
R. Hoesen,

werden op de jongst gehouden Senaatsvergadering als zodanig benoemd.

Tevens deelt de Senaat mede, dat hij geïnstalleerd heeft als Hoofdredacteur van de Commissie tot Redactie van het Officiëel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel” den Heer N. Groenhart,

en als Griffier in dezelfde Commissie: den Heer R. L. Bosch.

Namens den Senaat,
J. D. BIERENS DE HAAN,
Secretaris.

U. A. F.

Een ieder die geen bezwaren heeft gemaakt tegen het bij-schrijven van f 6,— op zijn corpsrekening ten bate van het U.A.F. wordt dringend verzocht dit bedrag vóór 5 April den Thesaurier te doen toekomen door

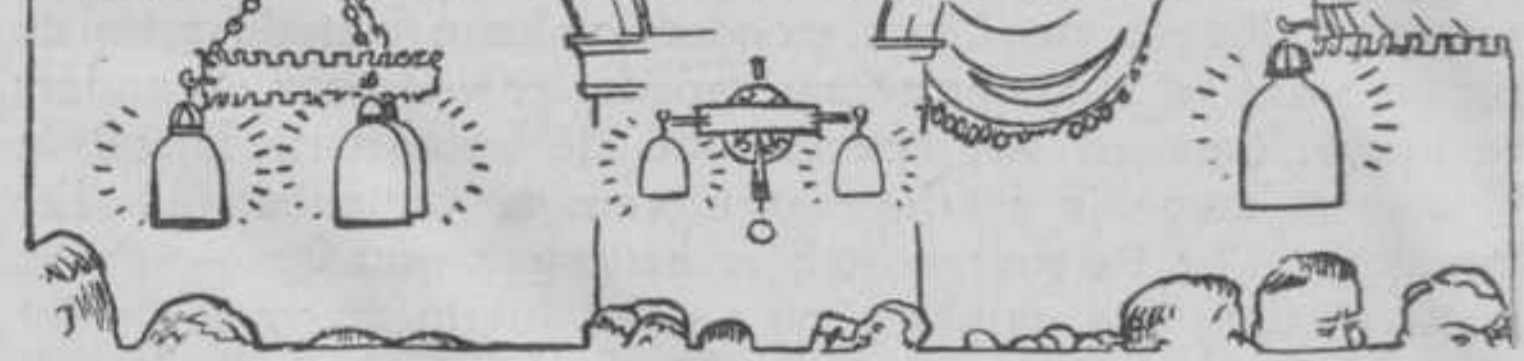
storting op postgirorekening 26866 ten name van het Delftsch Studenten Corps,

of door storting op de rekening van het Delftsch Studenten Corps bij R. Mees & Zoonen te Delft,

of door contante betaling. Het archief van den Senaat zal hiertoe van 30 Maart t/5 April geopend zijn van 17¼ tot 19 uur.

Namens den Senaat,
E. VAN WALSUM, Thesaurier.

VAN ONDER DE KRONEN

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Societeit „Phoenix” maakt bekend, dat de Societeit gedurende de Paasvacantie gesloten is vanaf Donderdag 6 April 20.00 uur tot Dinsdag 10 April.

Van 10 tot 15 April geopend van 10.00—20.00 uur.

Op 16 April geopend van 17.00—20.00 uur.

Vanaf Maandag 17 April zal de normale toestand weer zijn ingetreden.

De etenstijden zullen op bovengenoemde, daarvoor in aanmerking komende dagen, tussen 12.00—14.00 uur en 18.00—19.00 uur vallen.

Namens het Bestuur,
E. E. VAN RHEDE VAN DER KLOOT,
Secretaris.

TREFPUNT voor Zakenvrienden

Mannen van de Industrie en
de Vorsers der Wetenschap

Café Restaurant „t Prinsenhof”

Oude Langendijk 13 — Delft — Telefoon 16

Directie: W. REINDORP

LINOLEUM KROMMENIE

vraagt als ASSISTENT van de bedrijfsleiding

Jong Werktuigkundig of Natuurkundig Ingenieur

Enige ervaring strekt tot aanbeveling. Uitvoerige schriftelijke sollicitaties te richten aan het Secretariaat onzer N.V. te Krommenie.

J. J. PETIT

KLEDING & MODES

HYPPOLYTUSBUURT 31
TELEFOON 591

VERHUUR
GELEGENHEIDSKLEDING

Voor Fotograaf...

Reijken

KOORNMARKT 72
TELEFOON 1765

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

TEL. 166

Naaml. Venn.
Delftsche
Stoomwasscherij
v/h A. VAN OSSELEN
Oostsingel 152 — Delft
Geen filialen

Stoomblekerij
Chemische Wasserij

„OZON”

Telefoon 778426
VOORBURG

voor de Herenwas

Fa. H. C. JANSSEN
Noordeinde 38-40 — Delft

Stalhouderij en Luxe
Autoverhuur

Speciaal ingericht voor alle
gelegenheden.

Dag en nacht geopend

Taxibedrijf

Telefoon 499

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde
Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstr. 40. Tel. 550302
Den Haag.

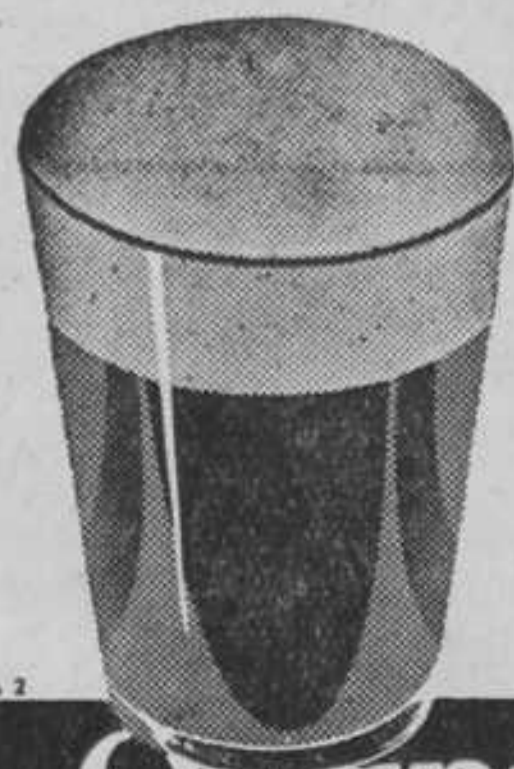
Heren Studenten!

Uw Corpsleverancier is:
voor brood, koek
en beschuit

A. W. UNGER

Markt 21 Telef. 222

Levert steeds
het beste van het beste.

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

